

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind activitatea de emiteră de monedă electronică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. – Prezenta lege reglementează condițiile de acces la activitatea de emiteră de monedă electronică și de desfășurare a acestei activități, condițiile de desfășurare a activității de prestare de servicii de plată de către instituțiile emitente de monedă electronică, supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică, precum și regimul privind răscumpărarea monedei electronice.

Art. 2. – (1) Activitatea de emiteră de monedă electronică poate fi desfășurată de către următoarele categorii de emitenți de monedă electronică:

a) instituții de credit în înțelesul art. 7 alin. (1) pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) instituții emitente de monedă electronică în înțelesul art. 4 alin. (1) lit. e);

c) furnizori de servicii poștale care emit monedă electronică potrivit cadrului legislativ național aplicabil;

d) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice;

e) statele membre și autoritățile lor regionale ori locale, atunci când acestea acționează în calitatea lor de autorități publice.

(2) Capitolul II se aplică doar instituțiilor emitente de monedă electronică.

Art. 3. – Nu intră în domeniul de aplicare al prezentei legi:

a) valoarea monetară stocată în instrumentele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr.197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

b) valoarea monetară destinată efectuării operațiunilor de plată prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. 1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. – (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *agent* – persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele și pe seama unei instituții emitente de monedă electronică;

b) *consumator* – persoana fizică care acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale sau profesionale;

c) *cont de plăți* – cont ținut în numele unuia sau al mai multor deținători de monedă electronică și utilizatori de servicii de plată și utilizat pentru executarea operațiunilor de plată;

d) *distribuitor* – persoană fizică sau juridică ce prestează servicii de distribuție și, după caz, de răscumpărare de monedă electronică pe seama unei instituții emitente de monedă electronică;

e) *instituție emitentă de monedă electronică* – persoană juridică autorizată în conformitate cu Capitolul II din prezenta lege să emită monedă electronică;

f) *monedă electronică* – valoare monetară stocată electronic, inclusiv magnetic, reprezentând o creanță asupra emitentului, emisă la primirea fondurilor în scopul efectuării de operațiuni de plată și care este acceptată de o persoană, alta decât emitentul de monedă electronică;

g) *stat membru* – orice stat membru al Uniunii Europene, precum și orice stat aparținând Spațiului Economic European;

h) *stat membru de origine* – stat membru în care se află sediul social al emitentului de monedă electronică, sau, în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, emitentul de monedă electronică nu are sediu social, statul membru în care se află sediul real al acestuia;

i) *stat membru gazdă* – stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un emitent de monedă electronică are o sucursală, un distribuitor, un agent sau emite monedă electronică ori prestează servicii de plată;

j) *sucursală* – unitate operațională fără personalitate juridică, alta decât sediul real, care constituie o parte a instituției emitente de monedă electronică și care realizează direct toate sau unele din activitățile instituției emitente de monedă electronică.

(2) Pentru termenii și expresiile cuprinse în prezenta lege și care nu au fost definiți la alin.(1) se utilizează în mod corespunzător definițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) în scopul determinării statutului de filială se aplică dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. – Toate unitățile operaționale constituite în același stat membru de o instituție emitentă de monedă electronică al cărei sediu real este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală.

Art. 6. – Este interzis oricărei persoane care nu este emitent de monedă electronică în înțelesul art. 2 să emită monedă electronică.

CAPITOLUL II

Autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică

SECȚIUNEA 1

Cerințe minime de acces la activitate

Art. 7. – (1) Orice entitate care intenționează să emită monedă electronică pe teritoriul României trebuie să dispună de o autorizație potrivit prezentului capitol înainte de începerea acestei activități.

(2) Banca Națională a României poate acorda autorizație doar unei persoane juridice române constituite în baza Legii nr. 31/1990

privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. – (1) Banca Națională a României acordă autorizație unei entități doar dacă potrivit informațiilor și documentelor care însoțesc cererea sunt respectate toate cerințele prevăzute de prezentul capitol și de reglementările date în aplicarea acestuia și evaluarea proiectului prezentat este favorabilă.

(2) În scopul aplicării alin. (1), Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor furnizează Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, informații cu privire la persoane și entități expuse la risc de spălare a banilor și finanțare a actelor de terorism.

(3) În vederea luării unei decizii privind cererea de autorizare, Banca Națională a României poate consulta și alte autorități cu competențe relevante.

Art. 9. – Sediul real al instituției emitente de monedă electronică autorizate de Banca Națională a României trebuie să se situeze pe teritoriul României.

Art. 10. – Banca Națională a României acordă autorizația numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, instituția emitentă de monedă electronică dispune de un cadru formal de administrare a activității de emiteri de monedă electronică riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, de proceduri eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase. Cadrul de administrare, procedurile și mecanismele trebuie să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea activității de prestare de servicii de plată și de emiteri de monedă electronică prestate de instituția emitentă de monedă electronică.

Art. 11. – (1) Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea

activității de emiterie de monedă electronică, au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate.

(2) Persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de emiterie de monedă electronică sunt, în funcție de forma de organizare juridică și de tipul activităților desfășurate:

a) administratorii, asociații comanditați, directorii ori, după caz, membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului, ai instituțiilor emitente de monedă electronică care au ca activitate principală emiteria de monedă electronică; sau

b) în cazul instituțiilor emitente de monedă electronică care nu au ca activitate principală emiteria de monedă electronică, persoanele responsabile pentru coordonarea structurii organizatorice care asigură desfășurarea activității de emiterie de monedă electronică.

(3) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

Art. 12. – Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate este adecvată.

Art. 13. – Dacă între instituția emitentă de monedă electronică, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția emitentă de monedă electronică are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor ori măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

Art. 14. – Condițiile prevăzute la art. 10 –13 se aplică în mod corespunzător și pentru activitatea de servicii de plată prestată de instituția emitentă de monedă electronică.

Art. 15. – În situația în care instituția emitentă de monedă electronică este implicată și în alte activități comerciale decât emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată, Banca Națională a României poate solicita constituirea unei entități distincte pentru activitatea de emiteră de monedă electronică și de prestare de servicii de plată, în cazul în care apreciază, în procedura de autorizare sau în procesul de supraveghere, că celelalte activități comerciale prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației financiare a instituției emitente de monedă electronică, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția emitentă de monedă electronică a tuturor obligațiilor impuse de prezentul capitol și de reglementările date în aplicarea acestuia.

Art. 16. – Autorizația emisă de Banca Națională a României permite instituției emitente de monedă electronică persoană juridică română să emită monedă electronică și să presteze serviciile de plată prevăzute de autorizație în orice stat membru, în condițiile prevăzute în secțiunea a 5-a.

Art. 17. – Fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului capitol, Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației, precum și criteriile pe baza cărora se verifică îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 11 alin. (1) și la art. 12.

Art. 18. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună la data autorizării de un nivel al capitalului inițial de cel puțin echivalentul în lei a 350.000 euro.

(2) Banca Națională a României stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentului capitol elementele care intră în calculul capitalului inițial, precum și alte criterii privind modul de determinare a acestuia.

Art. 19. – Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să emită moneda electronică fără întârziere, la primirea fondurilor în schimbul cărora aceasta este emisă.

Art. 20. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică pot deschide și menține conturi de plăți pentru clienții lor, destinate exclusiv executării operațiunilor de plată.

(2) Instituțiilor emitente de monedă electronică le este interzisă atragerea de depozite ori de alte fonduri rambursabile de la public, în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Primirea de fonduri destinate emiterii de monedă electronică cu respectarea prevederilor art. 19, respectiv prestării de servicii de plată, nu este considerată atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public.

Art. 21. – (1) Pe lângă emiterea de monedă electronică, instituțiile emitente de monedă electronică pot desfășura următoarele activități:

a) prestarea serviciilor de plată prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) prestarea unor servicii operaționale și conexe legate de emiterea de monedă electronică și de prestarea de servicii de plată, cum ar fi: asigurarea executării operațiunilor de plată, servicii de schimb valutar, activități de păstrare în custodie sau stocarea și procesarea datelor;

c) administrarea sistemelor de plăți;

d) activități comerciale, altele decât emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată, cu respectarea cadrului legislativ aplicabil.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) pot fi realizate de instituțiile emitente de monedă electronică pe teritoriul României, cu respectarea legislației în domeniu.

Art. 22. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică pot acorda credite legate de serviciile de plată precizate la art. 8 lit. d), e) și g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile stabilite de respectiva reglementare.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică pot acorda credite, altele decât cele prevăzute la alin. (1), cu respectarea

dispozițiilor Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Creditele acordate de instituțiile emitente de monedă electronică nu pot avea ca sursă fondurile primite în schimbul monedei electronice emise.

SECȚIUNEA a 2-a

Autorizarea instituțiilor emitente de monedă electronică

Art. 23. – În vederea obținerii autorizației pentru emiterea de monedă electronică și prestarea serviciilor de plată, solicitantul trebuie să remită Băncii Naționale a României o cerere însoțită de documentația și informațiile prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol.

Art. 24. – (1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului hotărârea sa cu privire la acordarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare, în termen de 3 luni de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 23.

(2) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii, Banca Națională a României confirmă îndeplinirea cerinței prevăzute la art. 23 sau, în situația în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 23, comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acesteia, termenul specificat la alin. (1) începând să curgă de la data primirii documentelor și informațiilor solicitate.

(3) Banca Națională a României poate solicita, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 23, alte informații relevante pentru evaluare. Solicitantul trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, perioadă în care termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă.

(4) Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de autorizare.

Art. 25. – (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare dacă din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare rezultă una dintre următoarele situații:

a) capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de dispozițiile legale în vigoare;

b) din evaluarea planului de activitate și a planului de afaceri prezentate rezultă că instituția emitentă de monedă electronică nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor stabilite în prezentul capitol și a reglementărilor aplicabile;

c) cadrul de administrare a activității de emisie de monedă electronică și de prestare a serviciilor de plată, procedurile de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă instituția emitentă de monedă electronică și mecanismele de control intern nu sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea acestei activități;

d) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de emisie de monedă electronică și de prestare a serviciilor de plată, nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;

e) calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate nu este adecvată;

f) legăturile strânse dintre instituția emitentă de monedă electronică și alte persoane fizice sau juridice sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

g) dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția emitentă de monedă electronică are legături strânse sau dificultățile în aplicarea acestor dispoziții ori măsuri sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

h) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul capitol sau în reglementările emise în aplicare.

(2) În cazul în care Banca Națională a României respinge cererea de autorizare, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.

Art. 26. – (1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții emitente de monedă electronică în următoarele situații:

a) instituția emitentă de monedă electronică nu și-a început activitatea de emisie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în termen de 12 luni de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;

b) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

c) instituția emitentă de monedă electronică nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației ori alte condiții prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare;

d) continuarea activității pentru care a fost autorizată instituția emitentă de monedă electronică periclitează stabilitatea sistemului de plăți;

e) ca sancțiune, potrivit art. 71 alin. (1) lit. e);

f) în oricare alte situații prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației se comunică în scris instituției emitente de monedă electronică, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

(3) Acționarii sau asociații instituției emitente de monedă electronică pot hotărî renunțarea la autorizație și, dacă este cazul, dizolvarea entității, numai dacă pentru instituția emitentă de monedă electronică nu s-a deschis procedura insolvenței.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), instituția emitentă de monedă electronică comunică Băncii Naționale a României hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv, a asociațiilor, însoțită de un plan care să asigure stingerea integrală a obligațiilor față de deținătorii de monedă electronică și, după caz, față de utilizatorii de servicii de plată.

(5) Banca Națională a României aprobă solicitarea de renunțare la autorizație numai în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) Autorizația unei instituții emitente de monedă electronică își încetează de drept valabilitatea în următoarele situații:

a) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției emitente de monedă electronică în urma căreia aceasta își încetează existența;

b) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției emitente de monedă electronică.

(7) Încetarea valabilității autorizației în situațiile prevăzute la alin.(5) și (6) se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiene de circulație națională.

(8) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației sau cu privire la încetarea valabilității autorizației unei instituții emitente de monedă electronică în situația prevăzută la alin. (5) devine efectivă la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a sau la o dată ulterioară, prevăzută în hotărâre.

(9) De la data intrării în vigoare a hotărârii de retragere a autorizației, respectiv de la încetarea valabilității acesteia, entitățile nu mai pot emite monedă electronică și nu mai pot presta servicii de plată.

SECȚIUNEA a 3-a *Cerințe operaționale*

Art. 27. – Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună permanent de fonduri proprii care să se situeze la un nivel ce nu poate fi mai mic decât maximum dintre nivelul minim al capitalului inițial prevăzut pentru autorizare și valoarea rezultată din însumarea nivelurilor determinate potrivit prevederilor art. 28 și art. 29.

Art. 28. – Banca Națională a României stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentului capitol cerințe privind fondurile proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică aferente activității cu monedă electronică, referitoare la metoda de determinare a necesarului, elementele care intră în calcul și alte aspecte privind modul de determinare.

Art. 29. – (1) Necesarul de fonduri proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică aferent activității de prestare a serviciilor de plată, altele decât cele legate de emiterea de monedă electronică, se determină potrivit prevederilor Capitolului IV „Nivelul minim, componența și cerințe de raportare ale fondurilor proprii” din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 21/2009 privind instituțiile de plată.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să fundamenteze alegerea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii aferent activității prevăzute la alin.(1), astfel încât Banca Națională a României să fie încredințată asupra adecvării metodei la situația concretă a instituției emitente de monedă electronică. În caz contrar, Banca Națională a României poate impune, în procesul de autorizare sau de supraveghere, metoda de determinare a necesarului de fonduri proprii.

Art. 30. – (1) Pe baza evaluării procedurilor de gestionare a riscului, a bazelor de date privind riscul de pierdere și a mecanismelor de control intern ale instituției emitente de monedă electronică, Banca Națională a României poate solicita unei instituții emitente de monedă electronică să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mare decât valoarea rezultată din însumarea nivelurilor determinate potrivit art. 28 și art. 29 sau poate permite instituției emitente de monedă electronică să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mic decât valoarea rezultată din însumarea nivelurilor determinate potrivit art. 28 și art. 29.

(2) Nivelul fondurilor proprii rezultat din aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu poate fi mai mic decât nivelul minim al capitalului inițial prevăzut la art. 18.

Art. 31. – (1) Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea nivelului fondurilor proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică în cazul în care aceasta aparține unui grup din care mai face parte o altă instituție emitentă de monedă electronică, o instituție de credit, o instituție de plată, o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a portofoliului, o societate de asigurări sau o societate de reasigurări.

(2) Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea nivelului fondurilor proprii în situația în care instituția emitentă de monedă electronică prestează și servicii de plată, altele decât cele legate de emiterea de monedă electronică și/sau alte activități comerciale.

Art. 32. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să protejeze fondurile primite în schimbul monedei electronice, prin una din următoarele metode:

a) fondurile sunt evidențiate și păstrate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția emitentă de monedă electronică, altele decât emiterea de monedă electronică și, în cazul în care moneda electronică nu a fost răscumpărată/transferată altui emitent de monedă electronică înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, fondurile se depun într-un cont separat la o instituție de credit sau se investesc în active de foarte bună calitate, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol;

b) fondurile sunt asigurate în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare sau o altă garanție comparabilă furnizată de o societate de asigurări sau de o instituție de credit, care nu aparține grupului din care face parte instituția emitentă de monedă electronică respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi trebuit să fie evidențiată și păstrată separat în absența poliței de asigurare sau a altei garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția emitentă de monedă electronică nu poate să își îndeplinească obligațiile financiare.

(2) Prin derogare de la prevederile legislației în materie, deținătorii de monedă electronică au prioritate față de alți creditori la distribuirea fondurilor protejate potrivit alin. (1), în cazul în care instituția emitentă de monedă electronică nu își mai îndeplinește obligațiile, în particular, în caz de insolvență a instituției emitente de monedă electronică.

Art. 33. – (1) În aplicarea art. 32, în cazul în care plata contravalorii monedei electronice emise se realizează prin intermediul unui instrument de plată, obligația de a proteja fondurile în cauză intervine de la momentul la care este creditat contul instituției emitente de monedă electronică sau fondurile sunt făcute disponibile în alt mod instituției emitente de monedă electronică.

(2) Protejarea fondurilor în situația prevăzută la alin. (1) trebuie să se realizeze în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii monedei electronice.

Art. 34. – (1) În cazul în care doar o parte din valoarea monetară emisă se utilizează ca monedă electronică iar restul se utilizează în alte scopuri, instituția emitentă de monedă electronică are obligația să aplice prevederile art. 32 și art. 33 numai pentru partea de

fonduri primită în schimbul monedei electronice ce se utilizează ca monedă electronică.

(2) În cazul în care nu se cunoaște în avans ponderea valorii monetare ce se utilizează ca monedă electronică, ori aceasta este variabilă, instituțiile emitente de monedă electronică pot aplica prevederile art. 32 și art. 33 doar unei părți reprezentative din totalul fondurilor, parte care se estimează că va fi utilizată ca monedă electronică, cu condiția ca estimarea să fie realizată rezonabil, pe baza datelor istorice, de o manieră satisfăcătoare pentru Banca Națională a României.

Art. 35. – Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să protejeze fondurile pentru executarea operațiunilor de plată, altele decât cele legate de emiterea de monedă electronică, primite de la utilizatorii de servicii de plată direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, în conformitate cu dispozițiile art. 31–33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare, și reglementările emise în aplicarea acestora.

Art. 36. – (1) Pentru creditele legate de serviciile de plată instituțiile emitente de monedă electronică constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Provizioanele astfel constituite sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 37. – Instituțiile emitente de monedă electronică care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată vor organiza și vor conduce contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu reglementările specifice elaborate de Banca Națională a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 38. – Situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate ale instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzute la art.37 sunt supuse auditării de către auditorii statutari sau firme de audit.

Art. 39. – (1) În scopul supravegherii, instituțiile emitente de monedă electronică transmit Băncii Naționale a României informații contabile distincte, aferente următoarelor activități:

a) emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată legate de emiterea de monedă electronică, inclusiv serviciile operaționale și conexe acestora prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b;

b) prestarea de servicii de plată, altele decât cele legate de emiterea de monedă electronică, inclusiv serviciile operaționale și conexe acestora;

c) celelalte activități desfășurate de instituția emitentă de monedă electronică.

(2) Informațiile contabile prevăzute la alin. (1) trebuie însoțite de un raport de audit elaborat potrivit reglementărilor aplicabile, iar în cazul instituțiilor emitente de monedă electronică care au obligația legală de auditare a situațiilor financiare, raportul trebuie întocmit de către auditorul statutar sau de firma de audit a instituției emitente de monedă electronică.

Art. 40. – Instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României informațiile contabile prevăzute la art. 39 alin. (1), precum și alte date și informații solicitate, la termenele și în forma stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol.

Art. 41. – (1) Auditorul statutar sau firma de audit al/a unei instituții emitente de monedă electronică trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale la instituția emitentă de monedă electronică ori în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția emitentă de monedă electronică, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția emitentă de monedă electronică, fapt sau decizie care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acestora, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității de emitere de monedă electronică sau de prestare a serviciilor de plată;

b) este de natură să afecteze capacitatea instituției emitente de monedă electronică de a funcționa în continuare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului statutar sau firmei de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceștia a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției emitente de monedă electronică are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații privind activitatea de audit desfășurată.

(3) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției emitente de monedă electronică a obligației de a informa Banca Națională a României potrivit prevederilor alin. (1) și (2) nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia.

(4) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției emitente de monedă electronică pe parcursul acțiunii de audit.

Art. 42. – Fără a aduce atingere prevederilor legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism sau altor dispoziții relevante ale legislației în vigoare, instituțiile emitente de monedă electronică păstrează toate evidențele aferente activității de emiterie de monedă electronică și de prestare a serviciilor de plată timp de cel puțin cinci ani de la terminarea operațiunii.

Art. 43. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică au obligația de a se asigura de respectarea cerințelor impuse de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare în cazul în care delegă unor terți realizarea unor funcții operaționale.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică sunt responsabile pentru toate actele angajaților lor și pentru activitatea desfășurată de sucursale, agenți, distribuitori și alte entități către care externalizează activități.

*SECȚIUNEA a 4-a****Externalizarea activităților instituțiilor emitente de monedă electronică, persoane juridice române și desfășurarea de către acestea prin intermediul agenților a activității de prestare a serviciilor de plată***

Art. 44. – (1) Instituțiilor emitente de monedă electronică le este interzisă externalizarea totală sau parțială a emiterii de monedă electronică.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică pot utiliza persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică.

Art. 45. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică informează Banca Națională a României în cazul în care intenționează să externalizeze funcții operaționale aferente emiterii de monedă electronică.

(2) La externalizarea funcțiilor operaționale importante, instituția emitentă de monedă electronică trebuie să se asigure că aceasta se realizează fără afectarea semnificativă a calității mecanismelor de control intern ale instituției emitente de monedă electronică și nu împiedică exercitarea eficientă de către autoritatea de supraveghere a verificărilor referitoare la respectarea obligațiilor instituțiilor emitente de monedă electronică stabilite în prezentul capitol și reglementările emise în aplicare.

Art. 46. – (1) În aplicarea prevederilor art. 45, o funcție operațională este considerată importantă dacă nerealizarea acesteia sau realizarea sa în mod defectuos prejudiciază în mod semnificativ capacitatea instituției emitente de monedă electronică de a se conforma permanent condițiilor de autorizare impuse de prevederile prezentului capitol și de reglementările emise în aplicarea acestuia sau altor obligații care îi revin în conformitate cu prezenta lege, ori afectează semnificativ performanțele financiare, stabilitatea instituției emitente de monedă electronică sau continuitatea activității de emiterie de monedă electronică.

(2) Externalizarea funcțiilor operaționale importante se poate realiza numai cu respectarea de către instituția emitentă de monedă electronică a următoarelor condiții:

a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității organelor de conducere;

b) relația și obligațiile instituției emitente de monedă electronică în raport cu deținătorii de monedă electronică în conformitate cu prezenta lege și reglementările emise în aplicare nu sunt afectate;

c) nu se prejudiciază respectarea condițiilor impuse instituției emitente de monedă electronică în vederea autorizării în conformitate cu prezentul capitol și reglementările emise în aplicarea acestuia;

d) niciuna dintre condițiile impuse în vederea autorizării instituției emitente de monedă electronică nu sunt înlăturate sau modificate.

Art. 47. – Dispozițiile art. 45 și 46 se aplică în mod corespunzător în cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică intenționează să externalizeze funcții operaționale legate de prestarea de servicii de plată.

Art. 48. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică pot presta prin intermediul agenților servicii de plată cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor Secțiunii a 4-a din Titlul II și art. 56 - 58 și art. 60 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare, a reglementărilor emise în aplicarea acesteia și a prezentei legi.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică se asigură că agenții care acționează pe seama lor informează utilizatorii serviciilor de plată despre acest fapt.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1) trimiterea la registrul instituțiilor de plată va fi interpretată ca trimitere la registrul instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzut la art. 60.

SECȚIUNEA a 5-a

Procedura de notificare pentru desfășurarea activității în alte state membre de către instituții emitente de monedă electronică, persoane juridice române

Art. 49. – (1) Orice instituție emitentă de monedă electronică autorizată, persoană juridică română, care intenționează să emită monedă electronică pentru prima dată într-un alt stat membru prin

stabilirea unei sucursale ori în mod direct, transmite Băncii Naționale a României o cerere însoțită de informațiile prevăzute la alin. (2).

(2) În termen de 10 zile de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției emitente de monedă electronică, tipul activităților pe care intenționează să le desfășoare pe teritoriul statului membru gazdă, și, după caz, numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura organizatorică a acesteia și solicită opinia în legătură cu intenția instituției emitente de monedă electronică de a emite monedă electronică prin intermediul unei sucursale.

(3) În termen de cel mult 2 luni de la primirea cererii de înregistrare a sucursalei, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă.

(4) Banca Națională a României poate radia sucursala din registrul prevăzut la art. 60 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior expirării termenului prevăzut la alin. (3).

Art. 50. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică pot emite monedă electronică prin intermediul unei sucursale numai ulterior înscrierii acesteia în registrul prevăzut la art. 60.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică pot emite monedă electronică în mod direct de la data la care Banca Națională a României realizează notificarea potrivit art. 49 alin.(2) și informează solicitantul asupra acestui fapt.

Art. 51. – (1) Orice instituție emitentă de monedă electronică care intenționează să utilizeze persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și, după caz, răscumpărarea de monedă electronică în alt stat membru transmite Băncii Naționale a României o cerere însoțită de informațiile prevăzute la alin.(2).

(2) În termen de 10 zile de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă informațiile privind denumirea și sediul instituției emitente de monedă electronică, denumirea și sediul distribuitorului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă și, după caz, identitatea persoanelor

responsabile pentru administrarea distribuitorului și structura organizatorică a acestuia.

(3) Instituțiile emitente de monedă electronică pot distribui și răscumpăra monedă electronică prin intermediul distribuitorilor de la data la care Banca Națională a României realizează notificarea potrivit alin.(2) și informează solicitantul asupra acestui fapt.

Art. 52. – Dispozițiile art. 49 și art. 50 se aplică în mod corespunzător în cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct.

SECȚIUNEA a 6-a

Relația cu state terțe

Art. 53. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, pot emite monedă electronică și/sau presta servicii de plată în state terțe prin înființarea unei sucursale, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică pot utiliza persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică în state terțe, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

Art. 54. – Banca Națională a României reglementează condițiile în care poate înscrie în registrul prevăzut la art. 60 sucursala stabilită într-un stat terț și documentația care trebuie să însoțească cererea în vederea înscrierii.

Art. 55. – Banca Națională a României poate respinge cererea de înregistrare formulată în baza dispozițiilor art. 54 dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de instituția emitentă de monedă electronică, consideră că:

a) instituția emitentă de monedă electronică nu dispune de o situație financiară corespunzătoare în raport cu activitatea propusă;

b) cadrul de administrare, procedurile și mecanismele prevăzute la art. 10 coroborat cu art. 14 nu sunt adecvate;

c) cadrul legislativ existent în statul terț și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

d) instituția emitentă de monedă electronică nu îndeplinește alte cerințe prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicarea acestuia.

Art. 56. – (1) Entitățile care emit monedă electronică și au sediul în state terțe nu pot presta activitate de emiteri ori distribuiri și/sau răscumpărare de monedă electronică și nu pot presta servicii de plată pe teritoriul României decât după constituirea unei instituții emitente de monedă electronică persoană juridică română.

(2) Fac excepție de la dispozițiile alin. (1) sucursalele entităților care emit monedă electronică și au sediul în acele state terțe cu care au fost încheiate acorduri la nivelul Uniunii Europene cu privire la regimul privind desfășurarea activității de emiteri de monedă electronică și prestarea serviciilor de plată, prevederile acestor acorduri aplicându-se cu prioritate.

(3) În aplicarea alin.(2), Banca Națională a României notifică Comisiei Europene orice autorizație acordată unei sucursale a unei instituții emitente de monedă electronică cu sediul într-un stat terț.

SECȚIUNEA a 7-a

Procedura de notificare pentru desfășurarea activității pe teritoriului României de către instituțiile emitente de monedă electronică din alte state membre

Art. 57. – (1) O instituție emitentă de monedă electronică autorizată într-un alt stat membru poate emite monedă electronică pe teritoriul României prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct, în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției emitente de monedă electronică, tipul serviciilor pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României, și, după caz, numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura organizatorică a acesteia.

(3) Ulterior notificării privind deschiderea unei sucursale realizate potrivit alin. (1), la cererea Băncii Naționale a României,

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și alte autorități relevante furnizează acesteia informații cu privire la riscul de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism pe care îl implică proiectul ce face obiectul notificării.

(4) În situația în care din consultarea realizată potrivit alin. (3) rezultă motive întemeiate pentru a suspecta că prin deschiderea sucursalei ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism ori în legătură cu proiectul de deschidere a sucursalei se efectuează, s-au efectuat ori s-a încercat efectuarea unor operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, Banca Națională a României informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 58. – (1) O instituție emitentă de monedă electronică autorizată într-un alt stat membru poate utiliza persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică pe teritoriul României în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției emitente de monedă electronică, denumirea și sediul distribuitorului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României și, după caz, identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea distribuitorului și structura organizatorică a acestuia.

Art. 59. – (1) Dispozițiile art. 57 se aplică în mod corespunzător în cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică autorizate în alte state membre intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată pe teritoriul României prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct.

(2) O instituție emitentă de monedă electronică autorizată într-un alt stat membru poate presta servicii de plată pe teritoriul României printr-un agent, în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 49, art. 50 alin. (2), art. 51-53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare.

*SECȚIUNEA a 8-a****Registrul instituțiilor emitente de monedă electronică***

Art. 60. – (1) Banca Națională a României organizează și administrează registrul instituțiilor emitente de monedă electronică în care sunt evidențiate instituțiile emitente de monedă electronică persoane juridice române, sucursalele acestora din alte state membre și state terțe, precum și agenții instituțiilor emitente de monedă electronică persoane juridice române.

(2) Registrul prevăzut la alin. (1) este public, accesibil online, este actualizat permanent și furnizează informații privind activitățile pentru care a fost autorizată fiecare instituție emitentă de monedă electronică.

*SECȚIUNEA a 9-a****Autoritatea competentă cu supravegherea***

Art. 61. – (1) Banca Națională a României este autoritatea responsabilă cu supravegherea respectării dispozițiilor prezentului capitol și ale reglementărilor emise în aplicare.

(2) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică autorizate, persoane juridice române, inclusiv pentru activitatea de emisie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată desfășurată prin sucursalele și agenții acestora.

(3) Alin. (1) și alin.(2) nu implică faptul că Banca Națională a României are competențe de supraveghere a activităților comerciale ale instituției emitente de monedă electronică, altele decât emisia de monedă electronică, prestarea de servicii de plată și activitățile enumerate la art. 21 alin. (1) lit. b).

Art. 62. – (1) Activitatea de supraveghere a instituțiilor emitente de monedă electronică de către Banca Națională a României, în vederea verificării respectării cerințelor impuse prin prezentul capitol și reglementările emise în aplicarea acestuia, trebuie să fie proporțională, adecvată și adaptată riscurilor la care sunt expuse instituțiile emitente de monedă electronică.

(2) Verificările la sediul entităților prevăzute la alin. (3) lit. b) se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit

în acest sens sau de către auditori financiari sau experți numiți de Banca Națională a României.

(3) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României este abilitată:

a) să solicite instituției emitente de monedă electronică să furnizeze orice informație necesară pentru verificarea respectării cerințelor impuse prin prezentul capitol și reglementările emise în aplicarea acestuia;

b) să efectueze verificări la sediul instituției emitente de monedă electronică, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său, sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități, inclusiv distribuitori;

c) să emită recomandări, instrucțiuni și să dispună măsuri;

d) să suspende sau să retragă autorizația.

(4) Instituțiile emitente de monedă electronică vor permite personalului împuternicit al Băncii Naționale a României și auditorilor financiari sau experților numiți de Banca Națională a României să le examineze evidențele, conturile și operațiunile, furnizând în acest scop toate documentele și informațiile cu privire la administrarea, controlul intern și operațiunile instituțiilor emitente de monedă electronică, astfel cum vor fi solicitate de către aceștia.

(5) Instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta pentru scopul realizării supravegherii.

Art. 63. – (1) Banca Națională a României stabilește prin reglementări regimul instituțiilor emitente de monedă electronică care desfășoară activitate de creditare, legat de calitatea de persoane juridice declarante la Centrala riscurilor bancare a Băncii Naționale a României.

(2) Nu se consideră încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional transmiterea de către Centrala riscurilor bancare a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor emitente de monedă electronică.

Art. 64. – Modificările în situația instituțiilor emitente de monedă electronică autorizate se comunică Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta în aplicarea prezentului capitol.

Art. 65. – (1) Orice persoană fizică sau juridică ce a decis să achiziționeze sau să cedeze o participație, direct ori indirect, operațiune având ca rezultat deținerea sau renunțarea la o participație calificată la o instituție emitentă de monedă electronică persoană juridică română, ori majorarea sau reducerea participației calificate astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii de participații la capitalul social să depășească, respectiv să se situeze sub nivelurile de 20%, 30% ori de 50% sau astfel încât instituția emitentă de monedă electronică să devină, respectiv să înceteze să mai fie filială a persoanei în cauză, trebuie să notifice în prealabil, în scris, Banca Națională a României în legătură cu această decizie, conform reglementărilor emise în aplicarea prezentului capitol.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), în cazul instituțiilor emitente de monedă electronică ce desfășoară și alte activități comerciale decât emiterea de monedă electronică, prestarea de servicii de plată și activități conexe acestora, persoanele prevăzute la alin. (1) pot notifica Banca Națională a României în termen de 5 zile lucrătoare de la data operațiunii.

(3) Banca Națională a României se pronunță asupra achiziționării de participații calificate la instituția emitentă de monedă electronică în termen de 60 de zile de la data primirii documentelor și informațiilor complete, potrivit reglementărilor emise în aplicarea prezentei legi.

(4) Banca Națională a României se opune achiziției dacă, din evaluarea realizată, constată că prin influența exercitată de achizitor este prejudiciată asigurarea unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, în conformitate cu cerințele prezentului capitol și reglementările emise în aplicare.

Art. 66. – (1) În cazul achizițiilor supuse obligației de notificare potrivit art. 65 și realizate anterior pronunțării Băncii Naționale a României, exercitarea drepturilor de vot ale acționarului sau asociatului în cauză legat de deciziile privind activitatea de emiteră de monedă electronică și cea de prestare de servicii de plată este suspendată.

(2) Suspendarea exercitării drepturilor de vot încetează de la data la care achiziționarea participației este aprobată în condițiile prevăzute în prezenta lege.

Art. 67. – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce iau cunoștință de orice dobândire sau înstrăinare a participațiilor în capitalul lor, care depășește, respectiv se situează sub nivelurile prevăzute la art. 65 alin. (1).

(2) Cel puțin o dată pe an, instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române trebuie să comunice Băncii Naționale a României identitatea persoanelor care dețin participații calificate și nivelul acestora, conform informațiilor de care dispun.

Art. 68. – (1) Banca Națională a României poate dispune față de o instituție emitentă de monedă electronică persoană juridică română, ori față de persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emiteră de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente de monedă electronică și care încalcă dispozițiile prezentului capitol și ale reglementărilor emise în aplicarea acestuia, măsurile necesare în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora și/sau să aplice sancțiuni.

(2) Dacă, în procesul de supraveghere, constată existența unor circumstanțe care ar putea împiedica asupra activității instituției emitente de monedă electronică, Banca Națională a României poate dispune măsuri vizând desfășurarea prudentă a activității.

Art. 69. – În aplicarea art. 68, Banca Națională a României poate să dispună față de orice instituție emitentă de monedă electronică persoană juridică română, următoarele măsuri, fără ca acestea să fie limitative:

a) să solicite instituției emitente de monedă electronică creșterea nivelului fondurilor proprii peste cel prevăzut la art. 27 și art. 30;

b) să solicite instituției emitente de monedă electronică utilizarea altei metode de determinare a necesarului de fonduri proprii pentru activitatea de prestare de servicii de plată;

c) să solicite instituției emitente de monedă electronică conformarea cadrului de administrare, mecanismelor și procedurilor la cerințele prevăzute la art. 10 coroborat cu art. 14;

d) să restricționeze sau să limiteze volumul activității, tipul de operațiuni desfășurate sau rețeaua de sucursale ale instituției emitente de monedă electronică din țară și din străinătate;

e) să restricționeze distribuirea și/sau răscumpărarea de monedă electronică prin distribuitori;

f) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod;

g) să solicite încetarea prestării de servicii de plată în cazul în care continuarea prestării respectivelor servicii de plată periclitează stabilitatea sistemului de plăți;

h) să solicite instituției emitente de monedă electronică înlocuirea auditorului statutar sau a firmei de audit;

i) să solicite instituției emitente de monedă electronică constituirea unei entități distincte pentru desfășurarea activității de emisie de monedă electronică și prestare a serviciilor de plată, în condițiile prevăzute la art. 15.

Art. 70. – Banca Națională a României poate aplica sancțiuni în cazurile în care constată că o instituție emitentă de monedă electronică, persoană juridică română și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emisie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente de monedă electronică, se fac vinovate de:

a) încălcarea unei prevederi a prezentului capitol sau a reglementărilor date în aplicare;

b) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României;

c) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația acordată;

d) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare;

e) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.

Art. 71. – (1) În cazurile prevăzute la art. 70, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) amendă aplicabilă instituției emitente de monedă electronică, de la 5.000 lei la 50.000 lei;

c) amendă aplicabilă persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emisie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente

de monedă electronică, între 1-6 salarii medii nete pe instituția emitentă de monedă electronică, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;

d) retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emitere de monedă electronică și prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente de monedă electronică;

e) suspendarea sau retragerea autorizației acordate instituției emitente de monedă electronică.

(2) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației aplicabile societăților comerciale, prezentului capitol și reglementărilor emise în aplicarea acestuia și cadrului intern de administrare.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri conform art. 69 sau independent de acestea.

Art. 72. – Persoanele care nu s-au conformat obligației de notificare a achiziției unei participații calificate conform prevederilor art. 65 vor realiza notificarea în termenul stabilit de Banca Națională a României.

Art. 73. – În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția emitentă de monedă electronică nu îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicarea acestuia, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției emitente de monedă electronică ori persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de acționarii sau asociații respectivi în privința deciziilor referitoare la activitatea de emitere de monedă electronică și prestare de servicii de plată.

Art. 74. – (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul capitol și în reglementările emise în aplicare, care constituie încălcări ale regimului prudential, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediul instituției emitente de monedă electronică, persoană juridică română, al sucursalelor acesteia și al oricărui agent ori distribuitor al său sau al oricărei alte entități către care aceasta a externalizat activități.

(2) Actele cu privire la o instituție emitentă de monedă electronică, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului capitol și reglementărilor date în aplicarea acestuia se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. d) și e), a căror aplicare este de competența consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 75. – (1) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 76. – (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentului capitol și ale reglementărilor emise în aplicare cu privire la o instituție emitentă de monedă electronică pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la consiliul de administrație al Băncii Naționale a României care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art. 77. – Dispozițiile art. 76 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță în termenele prevăzute de lege asupra unei solicitări formulate potrivit prevederilor prezentului capitol și ale reglementărilor emise în aplicare.

Art. 78. – Până la adoptarea unei hotărâri de către consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art. 76 alin. (1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Art. 79. – (1) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă sau, după caz, ale statului membru de origine, în legătură cu activitatea desfășurată de instituțiile emitente de monedă electronică în mod direct, prin intermediul sucursalelor sau agenților, distribuitorilor ori în legătură cu alte entități către care instituțiile emitente de monedă electronică au externalizat activități.

(2) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), Banca Națională a României:

a) informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze verificări la sediul sucursalei, agentului sau distribuitorului instituției emitente de monedă electronică ori al altei entități către care instituția emitentă de monedă electronică a externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă;

b) comunică autorității competente din statul membru gazdă, ori, după caz, statul membru de origine, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale, în special în cazul în care se constată sau se suspectează că un agent, o sucursală, un distribuitor sau o altă entitate către care s-au externalizat activități, încalcă legislația în materie.

(3) Banca Națională a României poate delega autorității competente din statul membru gazdă sarcina de a efectua verificări la sediul sucursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică, agenților și distribuitorilor acestora sau al altor entități către care instituțiile

emittente de monedă electronică au externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă.

Art. 80. – (1) În cazul instituțiilor emittente de monedă electronică dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate sau au externalizat activități în România, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care instituțiile emittente de monedă electronică desfășoară activitate sau în care sunt situate entitățile către care instituțiile emittente de monedă electronică au externalizat activități.

(2) În scopul exercitării funcției de supraveghere, autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții emittente de monedă electronică poate realiza verificări pe teritoriul României la sediul sucursalelor instituțiilor emittente de monedă electronică, agenților și distribuitorilor acestora sau al altor entități către care instituțiile emittente de monedă electronică au externalizat activități. Verificarea poate fi realizată direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate solicita Băncii Naționale a României să efectueze verificări la sediul sucursalelor instituțiilor emittente de monedă electronică, agenților și distribuitorilor acestora sau al altor entități către care instituțiile emittente de monedă electronică au externalizat activități, situate pe teritoriul României, caz în care Banca Națională a României procedează la efectuarea acestor verificări, în mod direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest sens. Autoritatea competentă solicitantă poate participa la efectuarea verificării respective.

Art. 81. – Dispozițiile art. 79 și art. 80 nu aduc atingere obligațiilor ce revin autorităților competente de a supraveghea sau de a controla respectarea cerințelor stabilite de legislația în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism și de Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri.

SECȚIUNEA a 10-a
Secretul profesional și schimbul de informații

Art. 82. – (1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și terțele persoane împuternicite de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări conform prezentei legi sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor, pe perioada în care dețin această calitate și după încetarea activității în cadrul băncii ori, după caz, a relațiilor cu banca.

(2) Nu sunt considerate informații confidențiale informațiile furnizate în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția emitentă de monedă electronică să nu poată fi identificată.

(3) Schimbul de informații prevăzut la art. 79 trebuie să fie circumscris exclusiv scopului îndeplinirii sarcinilor ce le revin autorităților respective.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (3) nu aduc în niciun fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.

Art. 83. – (1) Banca Națională a României colaborează cu autoritățile relevante din alte state membre cu atribuții privind emitenții de monedă electronică, precum și cu Banca Centrală Europeană și băncile centrale din alte state membre.

(2) Banca Națională a României poate schimba informații cu:

a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor emitente de monedă electronică;

b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și decontare;

c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta lege, cu legislația în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, a protecției datelor cu caracter personal, cu legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism, ori cu alte acte normative aplicabile emitenților de monedă electronică.

Art. 84. – Prezenta secțiune se completează cu dispozițiile privind secretul profesional și colaborarea Băncii Naționale a României cu alte autorități prevăzute în Legea nr.312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările ulterioare.

Art. 85. – În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL III

Emiterea și răscumpărarea monedei electronice, autorități competente și atribuțiile acestora

SECȚIUNEA 1

Prevederi privind emiterea și răscumpărarea

Art. 86. – (1) Emitenții de monedă electronică sunt obligați să emită monedă electronică la o valoare egală cu cea a fondurilor primite, în schimbul acesteia, la momentul primirii fondurilor.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), referitoare la momentul primirii fondurilor, emitenții de monedă electronică pot emite monedă electronică înainte de primirea fondurilor în situația în care plata contravalorii monedei electronice emise se realizează prin intermediul unui instrument de plată.

(3) Emitenții de monedă electronică informează deținătorii de monedă electronică, distinct, cu privire la valoarea monedei electronice emise și prețul de achiziție a acesteia.

Art. 87. – Este interzisă acordarea de dobândă sau de orice alt beneficiu a căror valoare este direct corelată cu perioada în care deținătorul de monedă electronică deține moneda electronică.

Art. 88. – Emitenții de monedă electronică sunt obligați să răscumpere, la cererea deținătorului de monedă electronică, în orice moment, gratuit și la valoarea nominală, moneda electronică pe care acesta o deține.

Art. 89. – Prin excepție de la prevederile art. 88 și ale art. 94, emitenții de monedă electronică pot percepe, la răscumpărare, o taxă

numai dacă aceasta este precizată în contract și stabilită în conformitate cu art. 92 alin. (3) și numai în unul dintre următoarele cazuri:

a) când se solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului;

b) când contractul prevede o dată de încetare și deținătorul de monedă electronică a încetat contractul înaintea acestei date;

c) când se solicită răscumpărarea la mai mult de un an de la data încetării contractului.

Art. 90. – În situația în care deținătorul de monedă electronică solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului, acesta poate cere răscumpărarea întregii valori monetare a monedei electronice deținute ori numai a unei părți a acesteia.

Art. 91. – (1) În situația în care deținătorul de monedă electronică solicită răscumpărarea monedei electronice la data încetării contractului sau în termen de până la un an după încetarea contractului, se răscumpără întreaga valoare monetară a monedei electronice deținute.

(2) În aplicarea alin. (1), în situația în care o instituție emitentă de monedă electronică desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate la art. 21 alin. (1) lit. (d) și nu s-a cunoscut în avans ponderea monedei electronice emise ce urma să se utilizeze ca monedă electronică ori aceasta este variabilă, instituția emitentă de monedă electronică are obligația să răscumpere toate fondurile solicitate de deținătorul de monedă electronică.

Art. 92. – (1) Emitentul de monedă electronică are obligația să informeze deținătorul de monedă electronică, înainte de încheierea contractului sau de acceptarea ofertei de către acesta, asupra condițiilor contractuale prevăzute la alin. (2).

(2) Contractul dintre emitentul de monedă electronică și deținătorul de monedă electronică trebuie să prevadă în mod clar, complet și precis condițiile de răscumpărare a monedei electronice, inclusiv informații cu privire la perceperea oricăror taxe pentru răscumpărare, valoarea sau modalitatea de calcul a acestora.

(3) Orice taxă de răscumpărare trebuie să fie stabilită proporțional cu costurile efective suportate de emitentul de monedă electronică în legătură cu răscumpărarea.

Art. 93. – Fără a aduce atingere prevederilor art. 89–91, drepturile de răscumpărare ale persoanelor, altele decât consumatorii, care acceptă la plată monedă electronică, sunt stabilite în contractul încheiat între emitenții de monedă electronică și persoanele respective.

SECȚIUNEA a 2-a
Încetarea contractului

Art. 94. – (1) Deținătorul de monedă electronică poate înceta contractul oricând, dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. O astfel de perioadă nu poate depăși 30 de zile.

(2) Încetarea în mod unilateral de către deținătorul de monedă electronică a unui contract încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată se face în mod gratuit pentru deținătorul de monedă electronică după expirarea a 12 luni.

Art. 95. – (1) În toate cazurile ce nu se încadrează la art. 94, prețul perceput de emitentul de monedă electronică pentru încetarea unilaterală a contractului de către deținătorul de monedă electronică trebuie să corespundă costurilor efective ale emitentului de monedă electronică, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea deținătorului de monedă electronică de a înceta unilateral contractul.

(2) Înainte de încheierea contractului, precum și în contract, emitentul de monedă electronică stabilește și comunică deținătorului de monedă electronică prețul total aferent încetării unilaterale a contractului sau modul de calcul al acestuia.

Art. 96. – (1) În cazul în care se convine astfel în contract, emitentul de monedă electronică poate înceta unilateral un contract încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte.

(2) Preavizul este transmis deținătorului de monedă electronică:

- a) pe suport hârtie sau pe alt suport durabil;
- b) într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă;
- c) în limba română sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.

Art. 97. – Prețul perceput periodic pentru serviciile prestate este suportat de către deținătorul de monedă electronică doar proporțional cu perioada care precede încetarea contractului. În cazul în care prețul este plătit în avans, acesta este rambursat proporțional.

Art. 98. – Prevederile prezentei secțiuni nu aduc atingere prevederilor legale cu privire la nulitatea contractelor sau la imposibilitatea executării acestora.

Art. 99. – În cazul în care deținătorul de monedă electronică nu este consumator, părțile pot conveni să nu aplice, total sau parțial, prevederile prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA a 3-a *Competență, sesizare și control*

Art. 100. – (1) În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei legi de către emitenții de monedă electronică, consumatorii, inclusiv asociațiile de consumatori, pot fie să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, iar utilizatorii persoane juridice pot să sesizeze Garda Financiară în legătură cu cazurile de încălcare de către emitenții de monedă electronică a dispozițiilor art. 86-92 și art. 94-97, ori să inițieze acțiuni în justiție împotriva emitenților de monedă electronică care au încălcat dispozițiile prezentei legi.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, respectiv Garda Financiară, informează, după caz, reclamantul, în răspunsul formulat către acesta, despre existența procedurilor extrajudiciare de soluționare a disputelor.

(3) În vederea soluționării pe cale amiabilă a eventualelor dispute și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor și utilizatorilor persoane juridice de a iniția acțiuni în justiție împotriva emitenților de monedă electronică care au încălcat dispozițiile prezentei legi ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sau Garda Financiară, consumatorii sau utilizatorii persoane juridice pot apela la procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor.

Art. 101. – Banca Națională a României asigură aplicarea dispozițiilor art. 179 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare, și reglementările emise în aplicarea acestuia în mod corespunzător și în cazul emitenților de monedă electronică, în ceea ce privește procedurile extrajudiciare de reparație adecvate și eficiente pentru soluționarea litigiilor.

Art. 102. – (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a emite monedă electronică la o valoare egală cu cea a fondurilor primite în schimbul acesteia, potrivit prevederilor art. 86 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

b) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a emite monedă electronică la momentul primirii fondurilor potrivit prevederilor art. 86 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

c) neinformarea deținătorilor de monedă electronică, de către emitenții de monedă electronică, conform prevederilor art. 86 alin. (3) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

d) acordarea de dobândă sau de orice fel de alte beneficii a căror valoare este direct corelată cu perioada în care deținătorul de monedă electronică deține monedă electronică constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

e) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a răscumpăra la cererea deținătorului de monedă electronică, moneda electronică pe care acesta o deține, în condițiile prevăzute la art. 88, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

f) nerespectarea de către emitentul de monedă electronică a obligației de a informa deținătorul de monedă electronică, înainte de încheierea contractului sau de acceptarea ofertei de către acesta potrivit prevederilor art. 92 alin. (1), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

g) neprevăderea de către emitentul de monedă electronică în contractul dintre acesta și deținătorul de monedă electronică a

elementelor prevăzute în art. 92 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

h) nerespectarea obligației de a stabili taxe de răscumpărare proporționale cu costurile efective suportate de emitentul de monedă electronică în legătură cu răscumpărarea, prevăzută la art. 92 alin. (3) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

i) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică de a solicita răscumpărarea monedei electronice înainte de încetarea contractului în condițiile prevăzute la art. 90, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 70.000 lei;

j) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică de a solicita răscumpărarea monedei electronice la data încetării contractului sau în termen de un an după încetarea contractului, în condițiile prevăzute la art. 91, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 70.000 lei;

k) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică de a înceta contractul în condițiile prevăzute de art. 94 alin. (1), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 90.000 lei la 100.000 lei;

l) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației ca, în cazul în care s-a convenit o perioadă de notificare, această perioadă să nu poată depăși 30 de zile, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 90.000 lei;

m) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a înceta contractul, în mod gratuit, la solicitarea deținătorului de monedă electronică, în condițiile prevăzute la art. 94 alin. (2), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

n) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației ca, în cazurile ce nu se încadrează la art. 94, prețul perceput să îndeplinească condițiile impuse prin art. 95 alin. (1), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

o) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a comunica prețul total aferent încetării unilaterale a contractului sau modul de calcul al acestuia, potrivit prevederilor art. 95

alin. (1), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 75.000 lei;

p) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a procedurii de încetare unilaterală a contractului, prevăzută la art. 96, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 90.000 lei la 100.000 lei;

r) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică privind prețul perceput periodic pentru serviciile prestate, potrivit prevederilor art. 97 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 75.000 lei la 90.000 lei.

(2) În cazul în care contravențiile sunt săvârșite de un distribuitor persoană fizică, astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) lit. d), limitele maxime și minime ale amenzii se reduc la jumătate.

(3) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 103. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 102 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor, respectiv de către reprezentanții împuterniciți ai Gărzii Financiare, la sesizarea utilizatorilor persoane juridice ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele acestora.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Garda Financiară au competențe conform alin. (1) în cazul emitenților de monedă electronică al căror stat membru de origine este România și în cazul agenților, distribuitorilor sau sucursalelor pentru care România este stat membru gazdă și care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire.

Art. 104. – Contravențiilor prevăzute la art. 102 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 105. – Emiterea fără drept de monedă electronică constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 106. – Împiedicarea fără drept, a exercitării, potrivit prezentei legi, a competențelor de supraveghere ale Băncii Naționale a României constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Art. 107. – (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea capitolului II, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor capitolului II și a reglementărilor emise în baza acestuia, Banca Națională a României poate emite instrucțiuni și precizări, care se publică pe pagina de Internet a Băncii Naționale a României.

*

Prezenta lege transpune prevederile art. 1, art.2 paragrafele 1-3, art. 3 paragraful 1 și paragrafele 3-5, art. 4, art. 5 paragrafele 1 și 2 și paragrafele 5-7, art. 6, art. 7 paragraful 1 și paragrafele 3 și 4, art. 8-13, art. 18 și art. 22 ale Directivei nr. 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 267 din 10 octombrie 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ioan Oltean

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Mircea Dan Geoană

București, 20 iunie 2011
Nr. 127